

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilium Mediolanense, Quo Iovinianus Condemnatus Fuit, Sub Siricio
Papa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO
CHRISTI
389.

priatum esse, testatur Innocentius papa epistola 22. c. 5.
Hac eadem Capuensi Synodo constitutum fuit, ne fierent rebaptizationes, reordinationes & episcoporum translationes. Hæc ex 78. & 79. epist. Ambrosii. Baron. anno 389. num. 67. 72. 73. & 74.
^b *Capuana.*] Sic dicta a Capua, quæ Ptolemæo est nobilissima vrbs Campaniæ. Antea Vulturum dictam, scribit Liuius. Oscan prius vocatam tradit Sempronius. Iulia Capua felix colonia dicitur apud Frontinum, teste Onufrio. Sicopolim aliquando dictam fuisse apud Sigonium lego. Quæ hodie Capua est, distat a veteri 2000. passuum, vt scribunt Leander & Carrafa. In veteribus autem ruinis hodie tantum extare templum beatæ Mariæ sacrum iidem narrant, ab Ortelio.

ANNO
CHRISTI
....

CONCILIVM NEMAUVENSE.

Cuius acta Martinus, licet absens, angelo nuntiante cognouit.

QVI Synodi huius auctor nobis est, Sulpitius Seuerus, quo tempore celebrata sit non indicat. rem autem hoc modo gestam narrat sub finem dialogi 2. *Apud Nemausum, inquit, episcoporum Synodus habebatur, ad quam quidem ire noluerat, sed quid gestum esset, scire cupiebat. Casu cum eo iste Sulpitius nauigabat, sed procul, vt semper, a ceteris in remota nauis parte residebat. Ibi ei angelus quid gestum esset in Synodo nuntiauit. Nam post tempus habiti Concilii solícite requirentes, satis compertum habuimus, ipsum diem conuentus, & ea ibi ab episcopis fuisse decreta, quæ Martino angelus nuntiauit.*

ANNO
CHRISTI
390.

CONCILIVM MEDIOLANENSE,
QVO IOVINIANVS CONDEMNATVS FVIT,
SVB SIRICIO PAPA.

NOTÆ.

^a *Concilium.*] Cum Iouinianus hæresiarcha, post octo annorum latebras, anno Christi 390. qui est Siricii pontificis sextus, & Theodosii imperatoris duodecimus annus, post cladem Theffalonicensem, teste Ambrosio epistola 28. Mediolano, vbi sub habitu monastico & catholico nomine latuerat, eiectus, Romæ plures sermone scriptisque a se commentariis seduxisset, idque Pammachii cuiusdam nobilissimi senatoris, ardentissimi & doctissimi catholicæ fidei propugnatoris opera, studio ac diligentia Siricio pontifici innotuit.

Tempus
Concilii.

Causa & r-
ta Conci-
lii.

set; coacto statim auctoritate pontificis Romani ecclesie presbyterio, Iouinianus haeresiarcha cum Heluidio aliisque sectatoribus collegis damnatur. De qua re vt Mediolanensis ecclesia, vnde exierat, certior fieret; literas de rebus omnibus, in causa Iouiniani Romae gestis, ad eandem ecclesiam scribit, easque per tres legatos presbyteros istuc deferri procurat. epistola pontificis supra extat. Cum Mediolanum venissent, indicta est Synodus ex Gallia, aliisque vicinis prouinciis. Episcopi, quorum nomina synodalis epistola subscripta refert, conuocati conuenerunt. Post lectam Siricii epistolam, & causae cognitionem, ea, quam Siricius contra Iouinianum eiusve collegas protulerat Romae sententiam, synodico hoc patrum decreto confirmata fuit. De rebus in Synodo gestis patres Concilii ad Siricium pontificem rescripserunt epistolam synodicam huius initii.

Domino dilectissimo fratri, &c.

Recognouimus literis sanctitatis tuae boni pastoris, &c.] Extat supra inter epistolas Siricii. Quae cum sit responsoria ad epistolam Siricii Mediolanensi ecclesiae scriptam, priores collectores imitatus, eam pontificis epistolae ibidem subiungere voluit. Vide Baron. anno 390. num. 35. 36. & sequentibus.

Iouinianus
qualis fuerit, & quae
dogmata
docuerit.

Iouinianus.] Hic cum collegis impietatis aliquamdiu Mediolani monachus, sub Ambrosio vixit in monasterio. Dogmata eius sanctus Hieronymus sic describit: Dicit virgines, viduas & maritatas, quae semel in Christo lotae sunt, si non discrepent ceteris operibus, eiusdem esse meriti. Nititur approbare eos, qui plena fide in baptismo renati sunt, a diabolo non posse subverti. Tertium proponit, inter abstinentiam ciborum, & cum gratiarum actione sumptionem eorum, nullam esse distantiam. Quartum, quod & extremum est, esse omnium qui suum baptisma seruauerunt, vniam in regno calorum remunerationem. Haec Hieronymus libro secundo contra Iouinianum. Sed longius progressus, Deiparam Mariam defuisse virginem esse, cum Christum peperit, affirmavit. Cum Manichaeis negauit filium Dei veram carnem assumpsisse. Haec ex Ambrosio, Augustino, Hieronymo, &c. Baron. anno 382. num. 29. & sequentibus.

* CONCILIVM NOVATIANORVM
ANGARI CELEBRATVM, SVB SIRICIO.

NOTA.

Novatiano-
rum de Pas-
chate sen-
tentia.

* Concilium.] Socrates libro quinto cap. 20. refert hoc Novatianorum conuentu Canonem constitutum fuisse de festo Paschatis, quem ἀδιάφορον, id est, indifferentem vocabant, docebantque dissensionem de festo Paschatis non satis iustam causam esse, cur ecclesia dirimeretur: neque